

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Co/14/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8421202111
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8421202111.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a členov senátu, JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Eduarda Valenčina v právnej veci žalobcu R. L. U. P., U., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXXX/X, XXX XX Q., právne zastúpeného JUDr. Ivanou Zmekovou, PhD., advokátkou so sídlom Zámocká 18, 811 01 Bratislava, IČO: 42 254 396, proti žalovanému Q. L. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX/X, XXX XX P. Q., o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Kežmarok č.k. 8C/71/2021-73 zo dňa 06.12.2021 v spojení s opravným uznesením č.k. 8C/71/2021-110 zo dňa 12.01.2022, takto

rozhodol:

Potvrdzuje uznesenie v spojení s opravným uznesením vo výroku III. v znení: Žalovaný je povinný vymazať zo svojho profilu - L. L. D. na sociálnej sieti N. príspevok uverejnený XX.XX.XXXX o 19:33 hod., pod názvom: NÁROD, KTORÝ NECHRÁNI ANI DETI, SA NEMÔŽE NAZÝVAŤ CIVILIZOVANÝM! JE ČAS SA ZOBUDIŤ! spolu s videom, v ktorom bolo uvedené: „A ja sa nebudem diviť nikomu, komu napríklad takýmto spôsobom sadistickí lekári zabijú blízkeho alebo mu zabijú dieťa a ten už nebude mať čo stratiť a schytá to potom nielen ten lekár, ale aj zločinec, fašistická kreatúra, minister zdravotníctva Lengvarský alebo šéf Úradu verejného zdravotníctva hlavný hygienik pán Mikas alebo Sabaka, Jarčuška, Krčméry, či ďalší z týchto covidových prorokov, ktorí spôsobili to, že celej spoločnosti boli odobraté ľudské práva.“ a všetky textové komentáre prislúchajúce k tomuto príspevku, do troch dní od vykonateľnosti tohto uznesenia.

Potvrdzuje uznesenie v spojení s opravným uznesením vo výroku IV. v znení: Žalovaný je povinný vymazať zo svojho profilu - L. L. D. na sociálnej sieti N. zdieľaný príspevok s videom uverejnený na profile L. E. na sociálnej sieti N. - L. E. D. XX.XX.XXXX o 09:07 hod. zdieľaný na profile žalovaného na sociálnej sieti N. - L. L. D. XX.XX.XXXX o 09:10 hod., s popisom: „P. si zmyslel že z nás detinským vydieraním dostane desaťtisíce eur ?? L. sa načisto zbláznit“ spolu s videom a všetky textové komentáre prislúchajúce k tomuto príspevku, do troch dní od vykonateľnosti tohto uznesenia.

V prevyšujúcej časti výrokov III. a IV. mení uznesenie v spojení s opravným uznesením tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietá.

Mení uznesenie v spojení s opravným uznesením vo výrokoch I., II., V. a VI. tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietá.

Zrušuje uznesenie v spojení s opravným uznesením vo výroku VII. a vo výroku VIII.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Kežmarok (ďalej aj len „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením rozhodol takto: „I. Zverejnením príspevku na profile žalovaného - L. L. D. na sociálnej sieti N. XX.XX. XXXX o 19:33 hod. pod názvom: NÁROD, KTORÝ NECHRÁNI ANI DETI, SA NEMÔŽE NAZÝVAŤ CIVILIZOVANÝM! JE ČAS SA ZOBUDIŤ!, s videom, v ktorom bolo uvedené: „A ja sa nebudem diviť nikomu, komu napríklad

takýmto spôsobom sadistický lekár zabijú blízkeho alebo mu zabijú dieťa a ten už nebude mať čo stratiť a schytá to potom nielen ten lekár, ale aj zločinec, fašistická kreatúra, minister zdravotníctva C. alebo šéf Úradu verejného zdravotníctva hlavný hygienik pán L. alebo P., T., B., či ďalší z týchto covidových prorokov, ktorí spôsobili to, že celej spoločnosti boli odobraté ľudské práva.“ došlo k neoprávnenému zásahu do práva žalobcu na ochranu osobnosti.

II. Zdieľaním príspevku uverejneného na profile L. E. - L. E.*D. na sociálnej sieti N. dňa XX.XX.XXXX o 09:07 hod., na profile žalovaného - L. L.*D. na sociálnej sieti N. XX.XX.XXXX o 09:10 hod., s popisom: „P. si zmyslel že z nás detinským vydieraním dostane desaťtisíce eur ?? Musel sa načisto zbláznit“, spolu s videom, v ktorom bolo uvedené: „... A odo mňa žiada ten istý doktor P. v predžalobnej výzve 20.000 Eur len za to, že som ho nazval covidovým prorokom. Prepáčte, ale ktokoľvek, kto uprostred leta predpovedá počty mŕtvych, nakazených, aj akési covidové vlny uprostred jesene alebo zimy, pre mňa skrátka je covidovým prorokom. Navyše pán P. je obyčajný zbabelec, ktorý sa zľakol a odmietol ísť do verejnej debaty so staršími a skúsenejšími lekármi, ktorí by jeho pseudoargumenty roztrhali v zuboch. ...Od doktora P., ktorý svojou pachtivosťou po peniazoch, robí akurát tak hanbu všetkým slušným lekárom nám v tomto videu ale vôbec nejde. Nechceme ani útočiť na všetkých zdravotníkov, ktorí si poctivo robia svoju robotu a častokrát s obetou a nasadením vlastného života pracujú preto, aby zachránili životy iných. Práve naopak, týchto si nesmierne vážime. Chceme však poukázať na to, že aj medzi lekármi a „odborníkmi“ sa nájdu aj čierne ovce. Ľudia, ktorým ide iba o biznis a zdravie ľudí majú na tom poslednom mieste.

Vážení priatelia, nedovoľme, aby verejnú diskusiu umlčali ľudia a skupinky, ktorí vyslovene neznesú iný názor a ktorí by najradšej každého názorového oponenta scenzurovali, odsúdili a zatvorili“, došlo k neoprávnenému zásahu do práva žalobcu na ochranu osobnosti.

III. Žalovaný je povinný natrvalo vymazať zo svojho profilu - L. L.*D. na sociálnej sieti N. príspevok uverejnený XX.XX.XXXX o 19:33 hod., pod názvom: NÁROD, KTORÝ NECHRÁNI ANI DETI, SA NEMÔŽE NAZÝVAŤ CIVILIZOVANÝM! JE ČAS SA ZOBUDIŤ! spolu s videom, v ktorom bolo uvedené: „A ja sa nebudem diviť nikomu, komu napríklad takýmto spôsobom sadistický lekár zabijú blízkeho alebo mu zabijú dieťa a ten už nebude mať čo stratiť a schytá to potom nielen ten lekár, ale aj zločinec, fašistická kreatúra, minister zdravotníctva C. alebo šéf Úradu verejného zdravotníctva hlavný hygienik pán L. alebo P., T., B., či ďalší z týchto covidových prorokov, ktorí spôsobili to, že celej spoločnosti boli odobraté ľudské práva.“ a všetky textové komentáre prislúchajúce k tomuto príspevku, a to do troch dní od vykonateľnosti tohto uznesenia.

IV. Žalovaný je povinný natrvalo vymazať zo svojho profilu - L. L.*D. na sociálnej sieti N. zdieľaný príspevok s videom uverejnený na profile L. E. na sociálnej sieti N. - L. E.*D. XX.XX.XXXX o 09:07 hod. zdieľaný na profile žalovaného na sociálnej sieti N. - L. L.*D. XX.XX.XXXX o 09:10 hod., s popisom: „P. si zmyslel že z nás detinským vydieraním dostane desaťtisíce eur ?? Musel sa načisto zbláznit“ spolu s videom a všetky textové komentáre prislúchajúce k tomuto príspevku, a to do troch dní od vykonateľnosti tohto uznesenia.

V. Žalovaný je povinný uverejniť na sociálnej sieti N. na profile žalovaného - L. L.*D., ospravedlnenie v nasledovnom znení:

„ Ospravedlnenie pánovi L.. U. P.:

Zverejnením príspevku dňa XX.XX.XXXX o 19:33 hod. pod názvom: NÁROD, KTORÝ NECHRÁNI ANI DETI, SA NEMÔŽE NAZÝVAŤ CIVILIZOVANÝM! JE ČAS SA ZOBUDIŤ!, s videom, v ktorom bolo uvedené:

„A ja sa nebudem diviť nikomu, komu napríklad takýmto spôsobom sadistický lekár zabijú blízkeho alebo mu zabijú dieťa a ten už nebude mať čo stratiť a schytá to potom nielen ten lekár, ale aj zločinec, fašistická kreatúra, minister zdravotníctva C. alebo šéf Úradu verejného zdravotníctva hlavný hygienik pán L. alebo P., T., B., či ďalší z týchto covidových prorokov, ktorí spôsobili to, že celej spoločnosti boli odobraté ľudské práva.“ a zdieľaním príspevku s videom XX.XX.XXXX o 9:10 hod. uverejneným na profile L. E. na sociálnej sieti N. - L. E.*D. dňa XX. XX. XXXX o 09:07, s popisom: „P. si zmyslel že z nás detinským vydieraním dostane desaťtisíce eur ?? Musel sa načisto zbláznit“, na mojom profile L. L.*D. na sociálnej sieti N., ktorý obsahoval nepravdivé a difamujúce tvrdenia o doc. L.. U. P., U., som vážnym spôsobom zasiahol do práva na ochranu osobnosti pána doc. L.. U. P., U., a preto sa za ich zverejnenie pánovi L.. U. P. verejne ospravedlňujem.“, rovnakým písmom a rovnakou veľkosťou písma ako bol príspevok uverejnený, a to trikrát po sebe s odstupom troch týždňov, pričom prvé ospravedlnenie je žalovaný povinný zverejniť najneskôr do troch dní odo dňa vykonateľnosti tohto uznesenia.

Žalovanému sa zakazuje do 48 hodín od zverejnenia príspevku s ospravedlnením zverejniť na profile žalovaného - L. L.*D. na sociálnej sieti N. iný príspevok.

VI. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 20.000 eur do troch dní odo dňa vykonateľnosti tohto uznesenia.

VII. Žalovaný Q. L. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX/X, XXX XX P. Q., môže podať proti žalobcovi - R. L. U. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXXX/X, XXX XX Q., žalobu o určenie, že zverejnením príspevku na profile žalovaného - L. L.*D. na sociálnej sieti N. XX.XX.XXXX o 19:33 hod. pod názvom: M., KTORÝ NECHRÁNI ANI DETI, SA NEMÔŽE NAZÝVAŤ CIVILIZOVANÝM! JE ČAS SA ZOBUDIŤ! a zdieľaním príspevku uverejneného na profile L. E. - L. E.*D. na sociálnej sieti N. XX.XX.XXXX o 09:07 hod. na profile žalovaného - L. L.*D. na sociálnej sieti N. XX.XX.XXXX o 09:10 hod., s popisom: „P. si zmyslel že z nás detinským vydieraním dostane desaťtisíce eur ?? Musel sa načisto zbláznit“, k neoprávnenému zásahu do práva žalobcu na ochranu osobnosti nedošlo.

Súd aj bez návrhu uznesenie o neodkladnom opatrení zruší rozhodnutím, ktorým takejto žalobe vo veci samej vyhovie.

VIII. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 100%.“

V dôvodoch svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa domáhal nariadenia neodkladného opatrenia s obsahom, ktoré súd uviedol vo výrokovej časti uznesenia s odôvodnením tvrdeným v návrhu. Žalobca tvrdil, že je lekár, vedec a pedagóg, odbornej aj laickej verejnosti známy ako odborná autorita, pričom počas pandémie ochorenia covid-19 prezentoval svoje názory a vyjadrenia aj vo viacerých médiách. Žalovaný, poslanec Národnej rady Slovenskej republiky a podpredseda politického hnutia D., dňa XX.XX.XXXX, o 19:33 hod. zverejnil na svojom facebookovom profile L. L.*D., príspevok s názvom: NÁROD, KTORÝ NECHRÁNI ANI DETI, SA NEMÔŽE NAZÝVAŤ CIVILIZOVANÝM! JE ČAS SA ZOBUDIŤ!. Pod týmto príspevkom zverejnil video, v ktorom o. i. uviedol:

„Milí priatelia, mnohí z vás mi píšete príbehy o tom, ako vám rôzni lekári odmietli poskytnúť zdravotnú starostlivosť a to len z toho dôvodu, že ste nezaočkovaní. ...Ja sa pýtam všetkých Slovákov, všetkých Sloveniek, či chcete čakať dokiaľ to nebude Vaše dieťa, či sa chcete dočkať dňa, že to už teraz nebude chlapec v Jarovniciach v osade, ale bude to Vaše dieťa, ktorému nejaký lekár takýmto spôsobom vezme život? Len preto, že nemáte v sebe akúsi vakcínu voči chorobe, ktorá je pre bežného človeka smrteľná podobne ako chrípka? Takáto zvrátenosť dnes kontroluje našu spoločnosť. A ja sa nebudem diviť nikomu, komu napríklad takýmto spôsobom sadistickí lekári zabijú blízkeho alebo mu zabijú dieťa a ten už nebude mať čo stratiť a schytá to potom nielen ten lekár, ale aj zločinec, fašistická kreatúra, minister zdravotníctva C. alebo šéf Úradu verejného zdravotníctva hlavný hygienik pán L. alebo P., T., B., či ďalší z týchto covidových prorokov, ktorí spôsobili to, že celej spoločnosti boli odobraté ľudské práva.“ Podľa tvrdenia žalobcu facebookový profil žalovaného, na ktorom došlo k zverejneniu príspevku, mal v čase vyhotovenia, podľa notárskej zápisnice N 368/2021, Nz 30860/2021, NCRis 31653/2021 zo 06.10.2021 o osvedčení skutočnosti, 132 000 sledovateľov, do toho dňa 19 000 ľudí označilo, že sa im páči, príspevok mal spolu 1 500 komentárov a 8 900 zdieľaní. Žalobca v návrhu uviedol, že tento príspevok bol a je prístupný každému registrovanému užívateľovi N..

Žalobca tvrdil, že na jeho pokus o mimosúdne vyrovnanie sporu žalovaný reagoval ďalším videom, ktoré pripravil so svojim straníckym kolegom L. E. z politického hnutia D., v znení:

„L. E.: Vážení priatelia, tomuto neveríte. Doktor P., miláčik R. N a liberálnych plátok, mi poslal predžalobnú výzvu, v ktorej odo mňa žiada 28.000 Eur, za to, že som zverejnil informáciu, že v rámci vládnej ceny za boj proti epidémii nedostal len nejaký čestný diplom s podpisom, ale aj desať tisíce eur ako štedrú odmenu.

Žalovaný: A odo mňa žiada ten istý doktor P. v predžalobnej výzve 20.000 Eur len za to, že som ho nazval Kovidovým prorokom. Prepáčte, ale ktokoľvek, kto uprostred leta predpovedá počty mŕtvych, nakazených, aj akési covidové vlny uprostred jesene alebo zimy, pre mňa skrátka je kovidovým prorokom. Navyše pán P. je obyčajný zbabelec, ktorý sa zľakol a odmietol ísť do verejnej debaty so staršími a skúsenejšími lekármi, ktorí by jeho pseudoargumenty roztrhali v zuboch.

L. E.: Chápeme. Pán P. si možno myslel, že jeho bočné peniaze od vlády zostanú nepovšimnuté a po zverejnení tejto informácie sa musel začať vyhovárať, že ich dá na nejakú svoju charitu. Vnímali sme aj to, že pán P. má zrejme nos na peniaze, ale to, že ho má až takýto veľký, tak to sme teda nečakali. Samozrejme naša odpoveď pre financmajstra P. je celkom jednoznačná. Pán P. nezaplatíme Vám nič. Ani jeden cent. Ani ja, ani L. L.. Nám ústa vyhrážkami a vydieraním nezatvoríte. A ak ste si mysleli, že takýmto trápnyim vydieraním ochránite svoju pokryvkávajúcu povosť, tak nech sa páči. Teraz už celé Slovensko vie, že pán P. má rád peniaze.

Žalovaný: O doktora P., ktorý svojou pachtivosťou po peniazoch, robí akurát tak hanbu všetkým slušným lekárom nám v tomto videu ale vôbec nejde. Nechceme ani útočiť na všetkých zdravotníkov, ktorí si poctivo robia svoju robotu a častokrát s obetou a nasadením vlastného života pracujú preto, aby

zachránili životy iných. Práve naopak, týchto si nesmierne vážime. Chceme však poukázať na to, že aj medzi lekármi a „odborníkmi“ sa nájdú aj čierne ovce. Ľudia, ktorým ide iba o biznis a zdravie ľudí majú na tom poslednom mieste.

L. E.: Chceme znovu poukázať na to, že vo verejných diskusiách majú zastúpenie len lekári a „odborníci“ ako L., B. a podobní, ktorí obhajujú len jednu jedinou, vládou predpísanú názorovú líniu. Odborníci s iným názorom na riešenie epidémie sú cenzurovaní, lynčovaní a vytlačaní na okraj diskusie. Masmédia dostávajú od štátu milióny eur za vládne reklamné kampane a nám tu ide ešte niekto drzo tvrdiť, že verejná diskusia nie je zmanipulovaná a skorumpovaná? Že je odborná a transparentná?

Žalovaný: Vážení priatelia, nedovoľme, aby verejnú diskusiu umlčali ľudia a skupinky, ktorí vyslovene neznesú iný názor a ktorí by najradšej každého názorového oponenta scenzurovali, odsúdili a zatvorili.

L. E.: Za slobodu slova a za slobodu názoru sa vždy oplatí bojovať. My sa zastrašiť ani umlčať nenecháme. D. vždy je a bude slobodná a hrdá!”

Žalobca uviedol, že predmetné video zverejnil E. v rámci príspevku XX.XX.XXXX o 09:07 hod. na svojom facebookovom profile - L. E.*D.. V príspevku nad videom je uvedené:

„Doktor P. - miláčik liberálnych masmédií - pýta odo mňa 28 000 EUR. Lebo som zverejnil, že v rámci vládneho ocenenia nedostal len nejaký čestný diplom, ale aj desaťtisíce eur“ do vrečka..

Od L. L. pýta finančník P. zase 20 000 EUR, lebo L. ho v lete nazval „covidovým prorokom“.

To sú tí zvláštni prosystémoví lekári a odborníci... Kolkým ide o zdravie ľudí a kolkým ide o kariéru a o prachy?

Našu reakciu na predžalobnú výzvu pána P. nájdete v našom spoločnom videu.“

Uvedený príspevok s videom bol XX.XX.XXXX o 10:02 hod. zdieľaný aj na facebookovom profile žalovaného - L. L.*D., s popisom „P. si zmyslel že z nás detinským vydieraním dostane desaťtisíce eur ?? Musel sa načisto zbláznit“, pričom do dňa vyhotovenia notárskej zápisnice, t.j. 12.11.2021, 2 100 ľudí označilo, že sa im príspevok páči. Príspevok žalovaného mal spolu 145 komentárov a 414 zdieľaní. Uvedený príspevok je naďalej dostupný každému registrovanému užívateľovi N.. Uvedené skutkové tvrdenie žalobca osvedčil notárskou zápisnicou č. N 39693/2021 z 12.11.2021.

Prezentované vyjadrenia žalovaného zverejnené vo videách sú podľa žalobcu hanlivé, nepravdivé a zásadným spôsobom zasahujú do jeho práva na ochranu osobnosti. Vo videu zverejnenom 02.10.2021 ho žalovaný spája so smrťou malého chlapca ako je zrejmé z kontextu jeho vyjadrení, označuje ho za osobu, ktorá je spolu s ďalšími menovanými osobami zodpovedná za to, že celej spoločnosti boli odobraté ľudské práva. Tieto vyjadrenia sú nepravdivé keďže žalobca nebol členom žiadneho orgánu, ktorý rozhodoval o prijatí opatrení v boji proti pandémie covid-19. K tejto problematike sa vyjadroval z pozície lekára v prvej línii ako vedec a odborník, ktorý sa touto problematikou zaoberá. Žalovaný podľa žalobcu vo svojom vyjadrení cielene vytvára negatívny obraz o lekároch a ich práci a ospravedlňuje použitie násilia voči nim keď uvádza, že by mal pre takéto násilné správanie pochopenie. Toto vyjadrenie žalovaného je mimoriadne nebezpečné, nakoľko verbálne ospravedlňovanie násilia voči jednotlivcovi alebo skupine obyvateľov je posledným krokom pred fyzickými útokmi. Okrem verbálnych útokov musel žalobca čeliť aj fyzickému zastrašovaniu a ohrozeniu keď v auguste 2021 došlo k zhromaždeniu odporcov opatrení pred jeho bydliskom pričom bol nutný zásah policajnej hliadky. Tento útok zasiahol nielen žalobcu, ale aj jeho najbližších rodinných príslušníkov. Podľa žalobcu žalovaný vo svojom vyjadrení plánovane bagatelizuje nebezpečnosť ochorenia covid-19 tak, aby opatrenia prijaté na jeho potlačenie vyzerali ako neprimerané a následne žalobcu označuje ako „Covid proroka“. Je zrejmé, že toto označenie bolo žalovaným použité s cieľom znížiť jeho odbornú autoritu. V kontexte celého vyjadrenia vytvára obraz žalobcu ako človeka, ktorý na základe svojej ľubovôle a bez odbornej kompetencie samoučelne obmedzuje ľudí v ich právach až do tej miery, ktorá viedla k smrti malého chlapca. Vyjadrenia žalovaného nepredstavujú žiadnu vecnú a primeranú kritiku jeho postojov či názorov, ktoré prezentoval v súvislosti s pandemiou, ale ide o snahu využiť pandemickú únavu v spoločnosti na získanie verejnej pozornosti a politického kapitálu pre hnutie D., ktorého je členom. Uvedené potvrdzuje aj skutočnosť, že žalovaný v šírení nepravdivých a osočujúcich vyjadrení na osobu žalobcu pokračoval a spolu so svojim straníckym kolegom L. E. pripravil video, ktoré L. E. zverejnil v rámci príspevku XX.XX.XXXX o 09:07 hod. a žalovaný tento príspevok XX.XX.XXXX zdieľal. V tomto videu žalovaný spolu s L. E. pokračoval v manipulácii verejnej mienky, žalobcu opisovali ako človeka, ktorému záleží len na peniazoch, nestará sa o svojich pacientov a má mimoriadne nízke odborné kvality. Vo videu L. E. uviedol, že žalobca žiadal náhradu nemajetkovej ujmy len za to, že zverejnil informáciu o tom, že súčasťou ceny, ktorú žalobca dostal je aj finančná odmena a žalovaný tvrdil, že žalobca žiadal náhradu nemajetkovej ujmy len za to, že ho nazval covidovým prorokom.

Podľa žalobcu žalovaný s L. E. zámerne bagatelizujú ich zásah do jeho osobnostných práv s cieľom opísať ho ako osobu, ktorá sa ide súdiť kvôli malichernostiam a má prehnané požiadavky.

Dehonestujúcim urážlivým spôsobom ho opisujú ako človeka, ktorému záleží len na peniazoch a to až do tej miery „že robí akurát tak hanbu všetkým slušným lekárom“. Žalobca uviedol, že za svoje vyjadrenia a odborné názory, ktoré sa vzťahovali k problematike pandémie nedostával žiadne odmeny - práve naopak, robil to na úkor svojho voľného času a odpočinku, aby upozornil spoločnosť na nebezpečenstvo, ktoré v súvislosti s pandemiou a podceňovaním situácie hrozí. Súčasne s vyjadreniami žalovaného L. E. nepravdivo uvádzal, že žalobca si chcel finančnú odmenu udeľovanú spolu so štátnou cenou J. M. W. ponechať, na čo by mal, ako uviedol, plné právo a peniaze sa rozhodol venovať charite až po zverejnení jeho príspevku.

V súvislosti s použitím označenie covidový prorok žalobca upozornil, že pri ňom nejde len o samotné označenie, ale aj kontext v akom bolo použité. Toto označenie je v oboch videách používané v pejoratívnom zmysle s cieľom navodiť predstavu, že žalobca nedisponuje dostatočnými odbornými vedomosťami, ktoré by ho oprávňovali k verejným vyjadreniam. Žalobca zdôraznil, že žalovaný s L. E. dopĺňali svoje vyjadrenia vo videu aj podobizňou žalobcu na fotografiách, čím robili svoj útok ešte dôraznejším a nebezpečnejším.

Zverejnenie nepravdivých informácií žalovaným predstavuje podľa žalobcu obzvlášť závažný zásah do jeho práv a spôsobilo mu mimoriadne ťažkú ujmu, nakoľko bola znevážená jeho morálna integrita. Videá neznevažujú len jeho prácu, žalovaný je označovaný za čiernu ovцу medzi lekármi, ktorému ide „len o biznis a zdravie ľudí má na poslednom mieste“. Žalobca uviedol, že za svoje vyjadrenia nedostáva žiadnu odmenu a finančnú hotovosť, ktorá bola spojená s odovzdaním ceny J. M. W. poukázal občianskemu združeniu B., ktorého cieľom je podpora rozvoja diagnostických a liečebných postupov a zvyšovanie štandardu poskytovania zdravotnej starostlivosti na Klinike infektológie a geografickej medicíny LFUK a UNB.

V súvislosti s vyjadreniami žalovaného je podľa žalobcu potrebné upriamiť pozornosť aj na okolnosti, za akých boli zverejnené. Vzhľadom na dĺžku trvania pandémie a jej následky sa v spoločnosti prejavuje silná pandemická únava, ktorá u jej časti vyústila až do apriórneho odmietania prijatých protiepidemických opatrení. Spoločnosť je silne polarizovaná a niektorí jednotlivci sa vyhrádzajú alebo aj fyzicky napádajú či už zdravotníkov, ale aj iných pracovníkov, resp. občanov, ktorí protipandemické opatrenia dodržiavajú. V takejto exponovanej situácii zverejnil žalovaný tvrdenia, v ktorých dehonestoval osobu žalobcu a zásadným spôsobom spochybnil jeho odborné kvality. Podľa žalobcu je potrebné zdôrazniť zvrátenú absurdnosť týchto vyjadrení žalovaného a jeho stranického kolegu L. E., keď sa dvaja politici s podporou profesionálneho aparátu ich strany cielene útočia na nezávislého odborníka a burcujúci proti nemu ľudí, stavajú do úlohy obeť, ktorú sa žalobca snaží umlčať. V tejto súvislosti poukázal na neustále prítomné symboly politického hnutia D. na pozadí videa, ako aj záverečné slová L. E. „Za slobodu slova a za slobodu názoru sa vždy oplatí bojovať. My sa zastrášiť ani umlčať nenecháme. D. vždy je a bude slobodná a hrdá!“

Žalobca uviedol, že dosah vyslovených obvinení žalovaným je o to závažnejší, že žalovaný je politik, ktorý formuje mienku časti populácie, jeho vymyslené obvinenia boli motivované snahou o zvýšenie jeho politickej popularity, o čom svedčia aj komentáre, ktoré sú uvedené pod príspevkom žalovaného z 02.10.2021, 18.10.2021.

2. Súd prvej inštancie z predložených listinných dôkazov mal za to, že žalobca ako navrhovateľ neodkladného opatrenia existenciu vzťahu medzi ním a žalovaným upraveného právom osvedčil, čím zároveň preukázal splnenie základnej podmienky pre posudzovanie ďalších zákonných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia. Žalobca v návrhu osvedčil i existenciu práva, ktorého porušenie alebo ohrozenie možno efektívne chrániť rozhodnutím vo veci samej. Uviedol, že po skúmaní splnenia podmienok potrebnosti úpravy pomerov neodkladným opatrením mal za to, že o potrebe úpravy pomerov neodkladným opatrením nemal vážne pochybnosti. Zo skutkových tvrdení obsiahnutých v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je osvedčené také konanie žalovaného, ktorým reálne zasiahol do práva žalobcu na ochranu osobnosti. Súd skúmal povahu posudzovaných výrokov, vyjadrenia žalovaného uverejnené vo videách z 02.10.2021, 18.10.2021, vo vzťahu k žalobcovi boli vyhodnotené ako hodnotiace úsudky. Aj keď v prípade hodnotiacich úsudkov nemožno na žalovanom vyžadovať dôkaz pravdivosti, je podľa súdu prvej inštancie nevyhnutné posúdiť mieru expresivity uverejneného názoru vo vzťahu k hodnotenej (kritizovanej) skutočnosti, teda vzťah použitých prostriedkov a sledovaného cieľa.

Hodnotiaci úsudok žalovaného z 02.10.2021 spájajúci osobu žalobcu so smrťou malého chlapca a jeho označenie za osobu zodpovednú za odňatie ľudských práv celej spoločnosti, ako aj hodnotiaci záver žalovaného z 18.10.2021 označujúci žalobcu za kovidového proroka, zbabelca, ktorý sa zľakol diskusie so staršími a skúsenejšími lekármi a lakomca, ktorý svojou pachtivosťou po peniazoch robí hanbu

slušným lekárom a že pred zdravím ľudí uprednostňuje biznis, bol súdom vyhodnotený ako hodnotiaci úsudok v užšom zmysle s tým, že žalovaný ani jeden z vyslovených záverov racionálne neodôvodnil reálnou skutočnosťou alebo udalosťou, z ktorej by mohli reálne vyplývať vlastnosti žalobcu uvádzané žalovaným. Pokiaľ ide o označenie žalobcu žalovaným za kovidového proroka, súd sa na strane jednej stotožnil s tvrdením žalobcu, podľa ktorého bolo toto označenie použité s cieľom znížiť odbornú autoritu žalobcu, s istou mierou irónie je ale možné označiť tento úsudok žalovaného za pravdivý, keďže sa predpoklady o ďalšej covidovej vlne, počtoch nakazených i mŕtvych vyslovené žalobcom v lete a jeseni 2021 v jeho verejných vystúpeniach, v čase rozhodovania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia stávajú, žiaľ, reálnou skutočnosťou.

Z hľadiska formy posúdil výroky ako výroky obsahujúce expresívne slová, ktoré sú spôsobilé negatívne zasiahnuť do dôstojnosti žalobcu. Je to zrejme z kontextu a štylizácie vyjadrenia z 02.10.2021, v ktorom „za zločincina a fašistickú kreatúru“ okrem ministra zdravotníctva, vedúceho Úradu verejného zdravotníctva a hlavného hygienika označil aj žalobcu a je to zrejme aj z jeho vyjadrenia z 18.10.2021, v ktorom na adresu žalobcu použil výrazy „zbabelec“ a v kontexte ho označil za pachtivca, teda človeka pachtiaceho po peniazoch spôsobujúceho ostatným lekárom hanbu a za blázna, ktorý od neho detinským vydieraním chce dostať desaťtisíce eur.

Z hľadiska obsahu hodnotiace úsudky/závery žalovaného klasifikoval ako výroky komerčné. Týkali sa súkromnej osoby, ktorá je síce známa v odborných medicínskych kruhoch i médiách, ale nie ako člen orgánu štátu rozhodujúceho o prijímaní konkrétnych opatrení v boji proti pandémie covid-19 alebo ako osoba uchádzajúca sa o politickú funkciu v hierarchii štátnych či správnych orgánov. V rámci vyvažovania ústavne zaručených práv posudzoval aj status osoby, o ktorej výrok pojednáva. Prihliadol aj na mieru vplyvu žalobcu na chod verejných záležitostí, konštatujúc, že žalobca je lekár, vedec a pedagóg, odbornej aj laickej verejnosti je známy ako odborná autorita aj v oblasti boja proti pandémie ochorenia covid-19. V tejto súvislosti prezentoval svoje odborné názory a vyjadrenia vo viacerých médiách. V jeho prípade ide o osobu verejne známu, avšak bez vplyvu na konkrétne rozhodovacie procesy prijímania protiepidemických opatrení. Žalobca sa na politickej scéne neangažuje, je aktívny najmä v odborných fórach a diskusiách. Nemusí preto znášať vyššiu mieru tolerancie voči kritike, satire či zásahom do súkromného života. Podľa súdu prvej inštancie je tak nepochybné, že výroky žalovaného sa týkajú súkromnej sféry žalobcu.

Súd prvej inštancie pri vyvažovaní ústavných práv sporových strán prihliadol aj na chovanie žalobcu ako kritizovanej osoby. Mal za nepochybné, že žalobca difamačné výroky sám nevyprovokoval. Práve naopak, na vyjadrenie žalovaného z XX.XX.XXXX reagoval zmierlivo pokusom o mimosúdne vyrovnanie.

Súd vzal zreteľ aj na status autora difamačného výroku - žalovaného. Poukázal na to, že predstaviteľ štátnej moci je povinný zverejňovať len skutkovo dôkladne preverené informácie, ktoré sa navyše vzťahujú iba k záležitostiam, ktoré spadajú do jemu kompetenčne vymedzenej oblasti. Hodnotiaci úsudok žalovaného pritom nesmeroval proti jeho politickému rivalovi, ale proti lekárovi, ktorý zabezpečuje osobnú starostlivosť o zdravie ľudí s najťažším postihnutím spôsobeným závažným pandemickým ochorením. Z hľadiska subjektívnej stránky autora difamačného výroku súd konštatoval, že na strane žalovaného neexistoval rozumný dôvod pre to, aby sa mohol objektívne spoľahnúť na pravdivosť hodnotiaceho úsudku/záveru uverejneného 02.10.2021, čo bolo v konaní pred súdom osvedčené. Obdobné platí aj vo vzťahu k výroku žalovaného z 18.10.2021, ktorým žalobcu bez akéhokoľvek rozumného dôvodu označil za kovidového proroka, zbabeleca, ktorý sa bojí ísť do verejnej debaty so staršími a skúsenejšími lekármi, človeka pachtiaceho po peniazoch a čiernu ovцу medzi lekármi, ktorej ide o biznis a zdravie ľudí má na poslednom mieste.

Súd mal za osvedčené, že žalovaný objektívne nemohol vysloviť difamačné výroky v dobrej viere a mať rozumný dôvod veriť, že jeho výroky o žalobcovi sú pravdivé. Hodnotiace úsudky žalovaného uverejnené na jeho profile na sociálnej sieti N. vyhodnotil ako nepravdivé, bez faktického podkladu, smerujúce proti osobnej aj mravnej integrite žalobcu. Záujem na uplatnení slobody prejavu žalovaného, vystupujúceho v postavení verejného činiteľa bol v danom prípade nízky a záujem na ochrane osobnostných práv žalobcu vysoký.

Preto konštatoval, že výrokmi žalovaného, ktoré citoval vo výroku I. a II. uznesenia, došlo k neoprávnenému zásahu do práva žalobcu na ochranu osobnosti. Konštatoval, že je nepochybné, že úsudok/záver žalovaného do práva na ochranu osobnosti nepredstavuje iba hrozbu možných dôsledkov, ale v dôsledku zásahu už ku konkrétnym následkom na strane žalobcu reálne došlo. Spôsob a okolnosti vyjadrení žalovaného predstavujú zásah do osobnosti žalobcu v značnej miere.

Za daných osvedčených skutkových okolností vyslovil súd presvedčenie, že samotné ospravedlnenie žalovaného (morálna satisfakcia) nestačí. Preto žalobcovi priznal náhradu nemajetkovej ujmy 20.000,-

eur. Uložením povinnosti žalovanému sa poskytuje žalobcovi plnohodnotná súdna ochrana, aj trvalá úprava pomerov medzi stranami, čím toto rozhodnutie o nariadení neodkladného opatrenia konzumuje rozhodnutie vo veci samej a zároveň napĺňa princíp spravodlivosti. Poukázal na ustanovenie § 330 ods. 2 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého súd môže nariadiť aj také neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej. Vyvažujúc záujmy oboch sporových strán v rámci skúmania predpokladov nariadenia neodkladného opatrenia súd prvej inštancie zväžil predpokladaný výsledok sporu vo veci samej, nevyhnutnosť, mieru nevyhnutnosti a potreby ochrany oboch strán sporu vrátanej ujmy potenciálne hroziacej tak na strane žalobcu, ale aj na strane žalovaného a dospel k záveru, že prípadným nenariadením neodkladného opatrenia s obsahom totožným s výrokom vo veci samej by na strane žalobcu došlo k situácii, v ktorej by do prípadného skončenia konania vo veci samej dochádzalo k udržiavaniu neprípustného stavu neustáleho závažného porušovania zásady efektívnej právnej ochrany keďže v danom prípade ide o ochranu rýdzo osobného práva žalobcu, ktorý je, vzhľadom na charakter svojej práce, vystavený vysokej miere ohrozenia nielen svojho zdravia, ale aj života.

Pri právnom posúdení odkázal súd prvej inštancie na ustanovenia Občianskeho zákonníka - § 11, § 13 ods. 1, 2, 3, články 16 ods. 1, 19 ods. 1 a 2, 26 ods. 1, 2, 4 Ústavy Slovenskej republiky, článok 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Výrok o nároku na náhradu trov konania odôvodnil ustanovením § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

3. Opravným uznesením č.k. 8C/71/2021-110 z 12.01.2022 súd prvej inštancie uznesenie č.k. 8C/71/2021-73 zo 06.12.2021 v časti odôvodnenia opravil, a to v bode 177. a v bode 184. keď v bode 177. nesprávne bolo uvedené žalobca a uvedené malo byť žalovaný a v bode 184. nesprávne bolo uvedené žalovaného namiesto správneho znenia žalobcu.

4. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný, a to v celom rozsahu z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f), g) a h) Civilného sporového poriadku. Uviedol, že v uznesení súd vychádzal v prevažnej miere z teoretických úvah bez dostatočného vysvetlenia ich vzťahu k veci, ako aj z pomerne rozsiahlych citácií ustanovení Civilného sporového poriadku. Uznesenie je vo výrokoch I. až V. a VII. zmätočné, keď uvádza v názvoch profilov na sociálnej sieti N. znak hviezdíčku namiesto plného krúžka, čo zároveň spôsobuje aj nevykonateľnosť výrokov III. až V. a VII. Výroky III. a IV. sú nevykonateľné aj z toho dôvodu, že aplikácia sociálnej siete v užívateľskom rozhraní nemá funkciu s názvom „natrvalo vymazať“ príspevok (sú dostupné len funkcie „presunúť do koša“ a „presunúť do archívu“), čo spôsobuje nezrealizovateľnosť súdom uložených povinností keďže výrok uznesenia musí byť exaktný.

Čo sa týka statusu žalobcu, žalobca je verejne známou osobou, ktorá je vo vysokej frekvencii prezentovaná a vystupujúca v médiách, a to predovšetkým vo vzťahu k téme covid-19, túto skutočnosť považuje za notoriu. K tomu navrhuje vykonať dôkazy prostredníctvom zdrojov z technického zariadenia s prístupom na internet, článkov z internetových zdrojov, ktoré v odvolaní označil. Pokiaľ je žalobca verejne známou osobou často sa angažujúcou vo veciach verejného záujmu s bohatými možnosťami prístupu do médií a s tým spojenými väčšími možnosťami oponovať novej kritike, tak je povinný zároveň aj preukázať vyššiu mieru tolerancie voči kritike.

Sporné príspevky boli priamo týkajúcimi sa vecí verejného záujmu, otázok spojených s covid-19 a tým viac platila prezumpcia práva tieto prejavy realizovať. Žalovaný uviedol, že je aktívnym politikom, poslancom Národnej rady Slovenskej republiky, je prirodzeným atribútom politickej činnosti vyjadrovať sa k veciam verejného záujmu a konfrontovať názory iných osôb k danej téme, o to viac ak ovplyvňujú obe strany polemiky verejnú mienku. Cieľom sporných výrokov bolo iniciovať verejnú diskusiu k veci verejného záujmu, postihovanie autora sporných výrokov by v budúcnosti mohlo odrádzať verejnosť od prípadnej kritiky v danej téme, či prípadne úplne zabrániť takej diskusii.

Poukázal na to, že z Ústavy vyplýva právo každého vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, tak ako to upravuje jej článok 26, taktiež podľa článku 10 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd má každý právo na slobodu prejavu. Výkon týchto slobôd môže podliehať takým podmienkam, obmedzeniam alebo sankciám, ktoré ustanovuje zákon a ktoré sú nevyhnutné v demokratickej spoločnosti. V predmetnej veci je riešená otázka stretu slobody prejavu s právom na ochranu osobnosti, sporné výroky sú hodnotiacimi úsudkami, pri ktorých sa nedá overiť ich pravdivosť, iba posudzovať ich primeranosť.

Skutkové tvrdenia žalobcu neboli vôbec žiadnym spôsobom čo i len osvedčené a už vôbec neboli preukázané s vyšším stupňom pravdepodobnosti.

Podľa žalovaného odôvodnenie uznesenia neobsahuje presvedčivo podané, jasné a výstižné vysvetlenie ako súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia, ako vec právne posúdil, nezdôvodnil úvahy na základe čoho dospel k záveru o osvedčení existencie vzťahu medzi žalobcom a žalovaným upraveným právom, nezdôvodnil to, na základe čoho dospel k záveru o osvedčení existencie práva, ktorého porušenie alebo ohrozenie možno efektívne chrániť rozhodnutím o veci samej bez bližšieho určenia tohto práva. Nezdôvodnil úvahy, na základe ktorých dospel k záveru o osvedčení konania žalovaného, ktorým reálne zasiahol do práva žalobcu na ochranu osobnosti, chýba úvaha súdu v čom spočívajú dôvody potreby neodkladnej úpravy pomerov. Súd nekonkretizuje ktoré konkrétne skutkové tvrdenia žalobcu obsiahnuté v návrhu boli rozhodujúce k vytvoreniu jeho úsudku. Z odôvodnenia uznesenia nevyplýva, v čom má spočívať hrozba v bezprostredne hrozíacej ujmy pre žalobcu.

Neobstojí záver súdu, že žalovaný spája žalobcu so smrťou malého chlapca, zo sporného výroku ani z kontextu videa takýto záver nevyplýva a súd dospel k neprímerane extenzívnemu výkladu kontextu, zaťaženému značnou dávkou subjektivismu.

Pokiaľ bol žalobca označený za kovidového proroka, tak takéto prirovnanie má skutkový základ v prezentácii názorov žalobcu v médiách. Žalobca v médiách podával predpoklady počtu možných obetí covid-19, ktoré sa nenaplnili. Počet obetí koronavírusu bol 2 493 v období od 01.07.2021 do 06.12.2021, čo je podstatný rozdiel oproti predpovedi žalobcu. Žalobca v médiách predpovedal ďalších 10 000 obetí koronavírusu. K uvedenému navrhol vykonať viaceré dôkazy, články z internetových zdrojov, štatistiku z internetového zdroja ako prostriedky procesnej obrany, ktoré mohol uviesť až v odvolaní.

Žalovaný uviedol, že obrazné označenie žalobcu za zbabelca v súvislosti s odmietnutím diskusie s názorovými oponentmi má skutkový základ v samotnom správaní žalobcu, ktorý si v podstate nevedel predstaviť diskusiu s iným názorovým spektrom. K uvedenému taktiež navrhol vykonať dôkaz oboznámením sa s označeným článkom z internetového zdroja.

Obrazné označenie žalobcu ako osobu pachtiacu po peniazoch, ktorá robí hanbu slušným lekárom má skutkový základ v tom, že žalobca požadoval neopodstatnenú náhradu nemajetkovej ujmy od žalovaného. Žalovaný poukázal aj na to, že súd sa nad rámec v odôvodnení zaoberá aj takými výrokmi (lakomec a pred zdravím ľudí uprednostňuje biznis), ktoré nie sú obsahom výrokovej časti uznesenia a posudzoval ich nad rámec návrhu žalobcu.

Neobstojí ani argumentácia súdu o tom, že sporné výroky sú komerčné, všetky sú úzko späté s covid-19, čo je nepochybne vec verejného záujmu. Súd ani dostatočne nevysvetľuje aký je význam komerčných výrokov pre ochranu osobnosti. Samotný žalobca už bol aj v minulosti predmetom verejného záujmu keď pripustil prijatie sponzorského daru v súvislosti s podporou starostlivosti o pacienta s covid-19 pre občianske združenie, v ktorom je štatutárnym orgánom.

Žalovaný poukázal na to, že je podpredsedom politického hnutia D. a aj sporné výroky prezentoval z tejto pozície, čo je prirodzené správanie v politike, ktoré sa nedá automaticky spájať iba s účelovou snahou získať pozornosť a zvýšiť si popularitu. Sporné výroky rozhodne neprezentoval za účelom získania pozornosti a zvýšenia popularity, argumentácia súdu prvej inštancie je v tomto ohľade neprímerane zjednodušujúca. Žalobca sa podľa žalovaného vyjadruje aj k politickým témam, o čom svedčí informácia zo zdroja na internete. Sporné výroky sa netýkajú súkromnej sféry žalobcu, argumentácia súdu neobstojí.

Súd nekonkretizuje akým spôsobom bola znížená dôstojnosť, vážnosť, česť a dobré meno žalobcu, z uznesenia nevyplýva akým spôsobom mal byť takýto údajný následok vyvolaný v dôsledku sporných výrokov. Žalobca neosvedčil žiadny vplyv sporných výrokov v oblasti jeho súkromného či pracovného života. Súd bez konkretizácie konštatuje žalobcom tvrdý značný spôsob zníženia atribútov práva na ochranu osobnosti, bez uvedenia toho, z čoho mal takéto značné zníženie vôbec za osvedčené. Absentuje podrobný opis tvrdených negatívnych následkov údajného zásahu do práva na ochranu osobnosti, opis skutkového stavu je príliš všeobecný, súd nešpecifikuje k akým konkrétnym následkom na strane žalobcu došlo.

Súd tiež nevysvetlil kritérium použité na stanovenie výšky priznanej náhrady nemajetkovej ujmy, formalisticky sa obmedzil na nedostatočný, strohý poukaz na povesť žalobcu, zásah do rodinného, profesionálneho a spoločenského života. Súd uviedol, že vychádzal aj z kritéria počtu sledovateľov pričom neuviedol aké parametre výpočtu použil keď dospel k záveru, že suma 20.000,- eur je primeraná. Je pričom evidentné, že žalobca aj žalovaný stoja na opačných póloch názorového spektra a v dôsledku toho je krajne nepravdepodobné, že by u priaznivcov žalovaného mohla byť akýmkoľvek spôsobom v dôsledku zdieľania sporných príspevkov znížená dôstojnosť žalobcu, resp., že by sa v dôsledku týchto príspevkov zmenil už vyprofilovaný názor potenciálneho voličského spektra ako sledovateľov žalovaného na žalobcu. Je príznačné, že priaznivci žalovaného sú odporcovia očkovania a nepovažujú covid-19 za tak naliehavý problém ako ho prezentujú médiá.

Podľa žalovaného je nelogická argumentácia súdu o potrebe postupu podľa § 330 ods. 2 Civilného sporového poriadku, pretože podľa súdu už ujma u žalovaného vznikla a každým dňom sa zvyšuje. Pokiaľ súd vychádza z toho, že ujma sa údajne každým dňom zvyšuje, tak nezohľadňuje vynutiteľnosť povinností z výrokov III. až V. uznesenia, a to v rámci exekúcie. Náhrada nemajetkovej ujmy má funkciu satisfakčnú, pokiaľ súd vidí údajné zvyšovanie ujmy na strane žalobcu v dôsledku toho, že sporné príspevky sú zverejnené na sociálnej sieti a žalovaný sa neospravedlnil žalobcovi, tak nemožno odoprieť žalovanému možnosť brániť sa uplatnenému údajnému nároku na zaplatenie nemajetkovej ujmy v hlavnom sporovom konaní. Neobstojí argumentácia súdu, pretože aj postupom bez aplikácie § 330 ods. 2 CSP by mal žalobca možnosť domáhať sa ochrany ním tvrdených práv postupom podľa § 192 zákona č. 233/1995 Z.z..

Žalovaný uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné pre nedostatok presvedčivých dôvodov ako súd dospel k svojim záverom, je formalistické, založené iba na predpokladoch a domnienkach súdu. Napadnutým rozhodnutím bolo porušené právo žalovaného na spravodlivý súdny proces. Žalovaný preto žiadal, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie alebo aby napadnuté uznesenie zmenil tak, že návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne. Uplatnil nárok na náhradu trov konania.

5. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že odvolacie dôvody uvádzané žalovaným nie sú naplnené keďže súd nezumožnil žalovanému aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Na základe žalobcom osvedčených skutočností súd dospel k správnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav je postačujúci pre závery súdneho rozhodnutia a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza zo správneho právneho posúdenia veci. Súd prvej inštancie správne poukázal na ústavou garantované právo na slobodu prejavu, právo vyhľadávať a šíriť informácie, na možnosť vyjadriť svoj názor, čo je výrazom práva každého byť vo verejnej debata aktívnym účastníkom, správne vyvodil, že sloboda prejavu nie je neobmedzená a v niektorých prípadoch podlieha obmedzeniam nevyhnutným na ochranu určitého verejného záujmu alebo práv a slobôd iných. Štát je podľa žalobcu povinný vytvoriť podmienky na to, aby sa ktokoľvek do koho práva bolo výsledkom slobody prejavu neprípustným spôsobom zasiahnuté, mohol proti tomuto zásahu domáhať efektívnym spôsobom.

Žalobca poukázal na to, že súd skúmal povahu posudzovaných výrokov prezentovaných žalovaným vo videách z 02.10.2021, 18.10.2021 vo vzťahu k žalobcovi, to do akej miery hodnotový úsudok vychádza z uvedeného skutkového tvrdenia, či vychádza z pravdivej informácie či určitého reálneho základu, či je primeraný sledovanému cieľu kritiky, resp. tvrdeným okolnostiam.

Súd výroky žalovaného posúdil aj z hľadiska ich povahy, formy a obsahu, z hľadiska statusu osoby, o ktorej výrok pojednáva, subjektívnej stránky difamačného výroku - žalovaného, prihliadol na mieru vplyvu žalobcu na chod verejných vecí, na chovanie žalobcu ako kritizovanej osoby, na to, kedy žalovaný zverejnil difamačné výroky, na mieru zavinenia žalovaného na zásahu do práva na ochranu osobnosti pričom tieto svoje úvahy riadne odôvodnil. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, má zákonný podklad a nie je vecou ľubovôle súdu.

Pokiaľ žalovaný považuje uznesenie súdu prvej inštancie za zmätočné a nevykonateľné z dôvodu, že v názvoch profilov žalovaného na sociálnej sieti má byť uvedený plný krúžok a nie hviezdíčka, tak tento argument žalovaného je irelevantný, absurdný, v uznesení súdu je úplne jednoznačne uvedené, že ide o profil žalovaného na sociálnej sieti N. Súd presne určuje aj to, o ktoré príspevky ide a to s ich textom ako aj dátumom a časom zverejnenia. Týmto bola povinnosť žalovaného určená dostatočne presne a nezameniteľne. Na sociálnej sieti N. je len jeden jediný profil, ktorý sa označuje ako oficiálna stránka poslanca Národnej rady Slovenskej republiky a člena hnutia D. L. L. (žalovaného), t.j. ide jednoznačne o profil žalovaného, na ktorom boli zároveň zverejnené predmetné príspevky. Žalovaný v odvolaní žiadnym spôsobom nespochybňuje, že ide o jeho profil.

Účelové je tvrdenie žalobcu, ktorý sa domnieva, že výroky III. a IV. sú nevykonateľné z dôvodu, že aplikácia sociálnej siete nemá funkciu s názvom natrvalo vymazať. Súd presne určuje povinnosť, ktorú má žalovaný splniť, výrok súdu nie je možné zamieňať s návodom na užívanie sociálnych sietí. Povinnosť trvale vymazať je stanovená jasne a je len na žalovanom akým spôsobom ju naplní. Snahe žalovaného využiť všetky dostupné prostriedky v svojej obrane sa dá rozumieť, avšak tento jeho argument výrazným spôsobom prekračuje hranice racionálnej argumentácie. Ide z jeho strany len o formu obštrukcie s cieľom získať čas nakoľko na verejnosti sa opakovane a jasne vyjadril, že predmetné príspevky neodstráni, žalobcovi sa neospravedlní, z čoho je zrejmé, že v zásahu do práva na ochranu osobnosti bude pokračovať.

Pokiaľ žalovaný uvádza v odvolaní, že žalobca je verejne známou osobou, poukázal na to, že už v žalobe uviedol, že je osobnosť verejnosti známa ako odborná autorita, uvedené teda nie je sporné, nie je preto zrejmé, prečo k tomuto tvrdeniu žalovaný prikladá ako dôkaz odkazy na desať internetových zdrojov. Má za to, že konanie žalovaného je účelové s cieľom navodiť dojem, že disponuje relevantnými prostriedkami procesnej obrany. Dokazovať notoriету, ktorú už pred ním potvrdil aj žalobca je pritom nezmyselné.

Pokiaľ žalovaný, čo sa týka obsahu a formy prejavu tvrdí, že je nepochybné, že príspevky boli prejavmi týkajúcimi sa vecí verejného záujmu, uviedol, že tvrdenia žalovaného sú len všeobecnou a navyše aj nepravdivou frárou. V prípade ak by mal žalovaný skutočný záujem na vyriešení vzniknutej situácie, mohol žalobcu kontaktovať po tom, ako mu bola zaslaná výzva, vysvetliť svoje postoje. Žalovaný však nič z toho nespravil, na výzvu neodpovedal a reagoval len zverejnením videa, ktoré natočil spolu so stranickým kolegom E.. To, že žalovaný medializoval súkromnoprávnu agendu na verejnosti a snažil sa z nej vyťažiť politické body žiadnym spôsobom z nej nerobí vec verejného záujmu.

Podľa žalobcu difamačné výroky žalovaného na adresu žalobcu neboli adekvátne a primerané, vybočili z medzí nutných k dosiahnutiu sledovaného a spoločensky uznávaného účelu ako to aj súd prvej inštancie konštatoval.

Pokiaľ žalovaný poukazuje na to, že je politikom, ide o skutočnosť všeobecne známu. Žalobca poukázal na to, že súd sa zaoberal tým, že silná ochrana slobody opozičného politika je významná z hľadiska argumentu demokracie, je však legitímne pripísať verejnému činiteľovi väčšiu mieru zodpovednosti sa vyslovený výrok ako iným osobám. Pokiaľ žalovaný v odvolaní uvádzal, že cieľom sporných výrokov bolo iniciovať verejnú diskusiu k veci verejného záujmu, má za to, že cieľom žalovaného nebolo informovať verejnosť o veciach verejného záujmu, ale získať čo najväčší politický prospech z tragickej udalosti a to aj za cenu dehonestácie a hanobenia osoby žalobcu. Podobný postup žalovaný používa opakovane. Žalovaný je bezpochyby v pozícii silnejšej strany, aktívny politik, poslanec Národnej rady, k dispozícii má pomerne rozsiahly podporný aparát, komunikácii na sociálnych sieťach sa venuje pravidelne s cieľom osloviť čo najväčší počet potenciálnych voličov. Na druhej strane žalobca ako nezávislý odborník vystupuje v médiách, poskytuje svoje vyjadrenia bezodplatne, nie ako súčasť jeho práce, ale ako aktivitu, ktorej musí venovať svoj voľný čas, nemá k dispozícii žiadny podporný personál a správe sociálnych sietí sa nevenuje profesionálne, bezpochyby je v pozícii slabšej strany. Žalobca poukázal na to, že útoky politikov a odborníkov sa pritom počas pandémie stali závažným celospoločenským problémom, ktorý sa netýka len vzťahu žalobcu a žalovaného, ale súvisí s celkovou snahou politikov monopolizovať si verejný priestor a vytlačiť z neho iné prvky občianskej spoločnosti, pričom jedným z prostriedkov na dosiahnutie tohto cieľa je práve podnecovanie nenávisť svojich sympatizantov voči odborným autoritám. Pokiaľ žalovaný mal za to, že žalobca neosvedčil žiadne reakcie na jeho príspevky predovšetkým z jeho rodinného, pracovného alebo iného okolia, ide o argument absurdne a čisto účelový. Žalovaný žiadnym spôsobom toto svoje tvrdenie nekonkretizuje, výroky žalovaného mali dosah na širokú verejnosť, ktorej časť sa aj zapojila vo forme komentárov, ktoré sú spolu s príspevkami stále dostupné. Je osvedčené, že obsah výrokov žalovaného a ich verejné šírenie, reakcie osôb v rámci komentárov pod príspevkami, vyvolali zásah v rodinnom a pracovnom prostredí žalobcu. Za daných okolností, za ktorých došlo k zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobcovi by ujmú, ktorá bola žalobcovi spôsobená, ako závažnú pociťoval každý, kto by sa nachádzal na mieste a v postavení žalobcu ako postihnutej osoby, čo súd správne uzavrel. Podľa žalobcu súd presvedčivo, nie formalisticky vysvetlil kritérium na stanovenie priznanej náhrady nemajetkovej ujmy, jeho závery sú jasné, zrozumiteľné, riadne zdôvodnené v kontexte skutkového stavu, ktorý bol osvedčený. Súd určil výšku náhrady nemajetkovej ujmy s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Stupeň závažnosti a intenzívnosti zásahov do práv žalobcu na ochranu osobnosti hodnotil o to vyššie, že žalovaný ani po prevzatí predžalobnej výzvy od svojho konania neupustil, ale naopak, na svojom facebookovom profile zdieľal difamujúci výrok s videom zverejneným na profile svojho stranického kolegu L. E..

Vo vzťahu k argumentom žalovaného ohľadom postupu podľa § 330 ods. 2 Civilného sporového poriadku žalobca uviedol, že tieto sú vo všeobecnej rovine bez zdôvodnenia spochybňovania konkrétnych úvah súdu. Súd dostatočne a logicky argumentačne odôvodnil potrebu postupu podľa § 330 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Žalobca uviedol, že práve vo vzťahu k oblasti ochrany osobnosti je zjavný aspekt časovej neodkladnosti. Ide o ochranu rýdzo osobného práva žalobcu, ktorý je vzhľadom na charakter svojej práce vystavený vysokej miere ohrozenia nielen svojho zdravia, ale aj života. Neodkladným opatrením možno objektívne dosiahnuť ochranu, ktorej sa žalobca domáha, ide o efektívny prostriedok procesnej ochrany v konaní uplatnených práv. Nariadené neodkladné opatrenie nevytvorí nenávratný stav, žalovaný bol súdom poučený o možnosti podať žalobu vo veci samej a neodkladné opatrenie nie

je ani neprimerané. V danom prípade je nariadenie neodkladného opatrenia, ktorého obsah je totožný s výrokom vo veci samej nielen prípustné, ale aj logické a nevyhnutné.

Žalobca navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v plnom rozsahu potvrdil.

6. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu k jeho odvolaniu nevyjadril.

7. Krajský súd v Prešove (ďalej aj len „odvolací súd“), príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 Civilného sporového poriadku (ďalej aj len „CSP“)), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP) osobou oprávnenou podať odvolanie (§ 359 CSP) preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z dôvodov uvedených v odvolaní, ako aj konanie rozhodnutiu súdu prvej inštancie predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z § 379 a nasl. CSP a dospel k záveru o nedôvodnosti odvolania v časti týkajúcej sa výrokov III. a IV., vo zvyšku o existencii dôvodov pre zmenu zamietnutím návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a zrušenie.

8. Odvolanie žalovaného vychádza z tvrdení o existencii odvolacích dôvodov zodpovedajúcich ustanoveniu § 365 ods. 1 písm. b), f), g) a h) Civilného sporového poriadku; nesprávnym procesným postupom, postupom podľa § 330 ods. 2 CSP bez možnosti protiargumentovať a rozporovať tvrdenia žalobcu o dôvode pre ochranu jeho osobnosti došlo k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces, došlo k nesprávnym skutkovým zisteniam bez osvedčenia tvrdenej existencie a značnosti miery zásahu do práva žalobcu, verejne známej osoby na jeho ochranu, bez zdôvodnenia kritéria priznanej výšky náhrady a nesprávnemu právnemu posúdeniu.

9. Zo spisu vyplýva, že podaním, súdu prvej inštancie doručeným 26.11.2021, sa začalo konanie o žalobe na ochranu osobnosti žalobcu, o ktorej by mal súd na základe v žalobe uvedenom skutkovom stave po vykonanom dokazovaní rozhodnúť rozsudkom určujúcim žalobou formulovanými výrokmi, že zverejnením a zdieľaním príspevkov na sociálnej sieti N. žalovaným došlo k neoprávnenému zásahu do práva žalobcu na ochranu jeho osobnosti, ďalšími výrokmi má súd rozhodnúť o povinnosti žalovaného sporné výroky s videami a textovými komentármi zo svojho profilu na sociálnej sieti N. natrvalo vymazať, uverejniť na svojom profile ospravedlnenie v znení textu sformulovaného žalobcom, súd má tiež uložiť žalovanému, aby žalobcovi zaplatil náhradu nemajetkovej ujmy 20.000,- eur a trovy konania.

Obsahom tohto podania je súčasne návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by mal súd žalovanému uložiť vymazať zo svojho profilu na sociálnej sieti N. sporné výroky s videami a textovými komentármi, ktoré v návrhu uviedol; text návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia s výnimkou slovného spojenia „natrvalo“ korešponduje s textom uvedeným v žalobe.

10. Následne, 30.11.2021, žalobca doručil súdu písomnosť označenú ako Zmena (doplnenie) návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, z ktorej vyplýva, že vzhľadom na závažnosť zásahu do osobnostných práv žalobcu zo strany žalovaného má žalobca „po opätovnom zvážení“ za to, že v danom prípade sú naplnené zákonné dôvody pre postup súdu podľa § 330 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Preto žiada, aby súd o podanej žalobe a návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodol ako vyplýva z jeho podania z 25.11.2021, alebo, alternatívne, aby podľa § 330 ods. 2 Civilného sporového poriadku nariadil neodkladné opatrenie v znení ako uviedol v žalobe, ktorou žiadal rozhodnúť vo veci samej.

11. Každý sa môže v zmysle článku 46 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky domáhať svojho práva zákonom ustanoveným postupom na súde, podmienky a podrobnosti o súdnej ochrane ustanovuje zákon.

Zákonom ustanovený postup a ďalšie podmienky vyplývajú z procesných predpisov, právo na spravodlivé konanie nie je absolútne, ale podlieha obmedzeniam sledujúcim rovnováhu medzi právom na prístup k súdu bez ohľadu na to o aké konanie ide, a nárokmi, ktoré sú kladené na súdny systém. S uvedeným súvisí aj dispozičný princíp vyplývajúci z článku 7 ods. 1 CSP, § 140 CSP, § 144 CSP.

12. Podľa článku 7 ods. 1 CSP súdne konanie sa zásadne začína na návrh strany sporu, pričom predmet konania určujú strany sporu postupom ustanoveným zákonom.

13. Podľa § 140 ods. 1 CSP zmena žaloby je návrh, ktorým sa rozširuje uplatnené právo alebo sa uplatňuje iné právo.

Podľa § 140 ods. 2 CSP zmenou žaloby je i podstatná zmena alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe.

Podľa § 140 ods. 3 CSP za zmenu žaloby sa nepovažuje úkon žalobcu, ktorým mení uplatnený nárok, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

14. Podľa § 141 CSP ak zmena žaloby nastala pred jej doručením žalovanému, koná súd o zmenenej žalobe bez rozhodovania o pripustení zmeny žaloby okrem prípadu, keď súd rozhoduje podľa § 143 ods. 2.

15. Podľa § 144 CSP žalobca môže vziať žalobu späť.

16. Podanie žalobcu súdu doručené dňa 30.11.2021 „Zmena (doplnenie) návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia“ nie je späťvzatím žaloby, nakoľko pre to, aby mohlo ísť o späťvzatie žaloby, muselo by ísť o jednoznačný bezpodmienečný prejav vôle smerujúci k dôsledku, ktorý z takéhoto prejavu úkonu vyplýva (R 12/1992).

17. Existencia dňa 26.11.2021 začatého, neukončeného konania o žalobe žalobcu na ochranu osobnosti, je zásadnou skutočnosťou, z ktorej bolo potrebné v odvolacom konaní, v ktorom súd skúma nielen procesné podmienky, ale aj všetky procesné úkony, vychádzať.

18. Posudzujúc obsah podania žalobcu súdu doručeného 30.11.2021 nie je podľa odvolacieho súdu možné usúdiť na iný zámer žalobcu ako na upriamenie pozornosti prvoinštančného súdu na to, že o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v zmenenom znení korešpondujúcom s textom samotnej žaloby, je možné rozhodnúť aj postupom podľa § 330 ods.2 CSP.

19. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

20. Podľa § 330 ods. 2 CSP ak to povaha veci pripúšťa, súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej.

21. Ustanovenie § 330 ods. 2 CSP je súčasťou procesnej úpravy konania pred súdom od účinnosti zákona č. 160/2015 Z.z. - Civilného sporového poriadku, t.j. od 01.07.2016. Dôvodová správa ako interpretačné pravidlo zákona k jeho zneniu, vypovedajúce o vóli a zámeroch zákonodarcu, k ust. § 330 ods.2, resp. spoločne k zneniu ust. § 329 a § 332, len stroho uvádza, že v navrhovanej právnej úprave sa odzrkadľuje koncepčná zmena, podľa ktorej sa neodkladné opatrenia nemusia nevyhnutne spájať s konaním vo veci samej, a v ktorej predkladateľ upúšťa od dočasnosti predbežných opatrení zakotvených v predchádzajúcej právnej úprave.

Pri absencii objasnenia dôvodu, pre ktorý zákonodarca pristúpil k zásadnej zmene procesnej úpravy rozhodovania súdu, aj úpravou danou ustanovením § 330 ods. 2 Civilného sporového poriadku a okolností jej prijatia, tzv. *occasio legis*, je na interpretovi zákona identifikovať zmysel slovného textu normatívneho aktu, v ktorom je právna norma vyjadrená jeho výkladom. Platí by pritom malo, že je žiaduce výrazovým prostriedkom použitým v právnej norme priradiť taký význam, resp. rozumieť im v zmysle právneho jazyka a jeho kontextu s ďalšími zákonnými ustanoveniami.

Kritériom pre posúdenie toho, či je možný pri návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia postup podľa § 330 ods. 2 CSP je nielen povaha veci, ale aj potreba bezodkladného upravenia pomerov (§ 325 ods. 1 CSP), účinky ktorého budú smerovať do budúcnosti.

Vo všeobecnosti nie je možné vymedziť, ktoré subjektívne nároky svojou povahou vždy pripúšťajú nariadenie neodkladného opatrenia s výrokom totožným ako je výrok vo veci samej. Spravidla ide o špecifické zdržovacie nároky, z povahy veci je zrejmé, že takéto rozhodnutia neprichádzajú do úvahy v prípade určovacích výrokov, štandardných žalôb o zaplatenie peňažnej sumy a podobne (Civilný sporový poriadok, komentár, nakl. C.H. Beck, 2016, s. 1124).

22. Vychádzajúc z teoretických východísk uvedených v predchádzajúcom bode bolo kľúčovým pre posúdenie relevantnosti odvolacej námietky žalovaného spochybňujúcej predpoklady pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia postupom podľa § 330 ods. 2 Civilného sporového poriadku to, či povaha veci, o ktorej sa malo rozhodnúť neodkladným opatrením pripúšťala súdom zvolený postup, či si jeho vydanie vyžadovala potreba bezodkladnej úpravy, ako aj to, či účinky, ktoré

majú ním byť nastolené, majú smerovať do budúcnosti, a to osobitne vo vzťahu k jednotlivým výrokom ako boli zmeneným (doplneným) návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia formulované.

23. Súd prvej inštancie mal za to, že predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, obsah ktorého by bol totožný s výrokmi vo veci samej boli dané, argumentujúc všeobecnými formuláciami o tom, že prípadným nenariadením neodkladného opatrenia s obsahom totožným s výrokmi vo veci samej by na strane žalobcu došlo k situácii, v ktorej by do prípadného skončenia konania vo veci samej dochádzalo k udržiavaniu neprípustného stavu neustáleho závažného porušovania zásady efektívnej právnej ochrany. Zdôraznil, že ide o ochranu osobného práva žalobcu, ktorý je vzhľadom na charakter svojej práce vystavený vysokej miere ohrozenia nie len svojho zdravia, ale aj života (bod 186.) konštatujúc, že pri rozhodovaní vyvažoval záujmy oboch strán, a to bez selekcie týchto dôvodov k jednotlivým výrokom.

24. Z návrhu žalobcu zo dňa 25.11.2021 dožadujúceho sa po začatí konania nariadenia neodkladného opatrenia s identickými výrokmi, ako boli sformulované v žalobe, však tieto dôvody pre postup podľa § 330 ods. 2 CSP, s výnimkou odkazu na tú časť uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky II. ÚS 90/2018-16 zo dňa 01.02.2018, v ktorej je uvedené, že nová právna úprava pripúšťa nariadenie neodkladného opatrenia, ktorého obsah by bol totožný s výrokmi vo veci samej, a poukazovania na to, že ujma, ktorá bola žalobcovi výrokmi žalovaného spôsobená môže narastať tým, ako sa s nimi oboznámi čoraz viac ľudí, nevyplývajú.

25. Podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

26. Z tvrdení žalobcu a z tých dôkazov v spise, ktorými disponoval súd prvej inštancie v čase, keď rozhodol o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyplýva, že na profile žalovaného na sociálnej sieti N. sa nachádzali príspevky - príspevok uverejnený XX.XX.XXXX. o 19:33 hodine, a príspevok zdieľaný XX.XX.XXXX o 9:10 hodine s videami a textovými komentármi, ako to uviedol súd prvej inštancie vo výrokoch III. a IV. uznesenia, ktoré majú byť podľa žalobcu hanlivé, nepravdivé, zásadným spôsobom zasahujúce do práva žalobcu na ochranu jeho osobnosti, jeho profesného a súkromného života, s cieľom znížiť jeho odbornú autoritu, manipulovať verejnú mienku opisovaním žalobcu ako človeka s mimoriadne nízkymi odbornými kvalitami, spoluzodpovedného za to, že spoločnosti boli odobraté ľudské práva, spájaného so smrťou chlapca, chamtivého, označený je za covidového proroka, zbabelca, ktorý sa bojí diskusie, podľa žalobcu za účelom získania politického prospechu a priazne voličov unavených z pandemických opatrení, čo ku dňu podania návrhu má trvať.

27. Konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia má svoje špecifiká, ktoré ho odlišujú od zásad, na ktorých stojí základné konanie v tom, že ich použitie je limitované dosiahnutím účelu neodkladného opatrenia, a preto sa neuplatňuje v celej šírke, ale s dôrazom na rýchlosť ochrany práva, spoľahlivosť tvrdení žalobcu na úrovni osvedčenia skutočností, ktoré sú rozhodujúce pre záver o potrebe a nevyhnutnosti nariadenia neodkladného opatrenia. Pred nariadením neodkladného opatrenia sa nevykonáva dokazovanie, vychádza sa iba z obsahu návrhu a označených dôkazov, pričom na základe ich spravdepodobnosti privodí súd záver o tom, či je osvedčená legálnosť (potreba, naliehavosť), upraviť pomery strán sporu. Postačuje osvedčenie skutočností dôležitých pre rozhodnutie tak, aby sa so zreteľom na všetky okolnosti veci javili ako vysoko pravdepodobné. Bremeno osvedčenia znáša výlučne ten, kto žiada o dočasnú ochranu nariadením neodkladného opatrenia.

28. Podľa odvolacieho súdu žalobca osvedčil potrebu neodkladnej dočasnej úpravy pomerov strán sporu pokiaľ sa domáhal povinnosti „vymazať“ z profilu žalovaného na N. príspevky, ktoré návrhom identifikoval, čo zodpovedá zákonnej formulácii § 325 ods.2 písm. d/ CSP, podľa ktorého neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečo sa zdržala alebo niečo znášala. Osvedčil, že je lekárom, podľa vlastného tvrdenia osobou známou odbornej aj laickej verejnosti, prezentujúcou svoje názory na covid-19 vo viacerých médiách, profesná sféra ktorej, osobitne v období trvajúcich protipandemických opatrení, môže byť kritikou majúcou vplyv na výkon jeho povolania dotknutá. Osvedčil, že v príspevkoch žalovaného je identifikovateľný menom, zaradený v skupine osôb, ktorej expresívnymi výrazovými prostriedkami žalovaný prisudzuje zodpovednosť za zásah („odobratie“) ľudských práv spoločnosti ľudí, označuje ho za osobu, ktorá mieni vydieraním získať desaťtisíce eur, za „covidového proroka“, z ktorého označenia môže byť poznateľný nie len význam pre označenie osoby hlásajúcej, predpovedajúcej budúcnosť, ale aj označenie osoby predpovedajúcej

určité skutočnosti alebo javy bez vedeckého základu, zjavne pochybne. Žalobca osvedčil tiež to, že predmetné prejavy sa v čase rozhodnutia prvoinštančného súdu nachádzali na facebookovom profile žalovaného, ústavného činiteľa, od ktorého sa prirodzene očakávajú pravdivé informácie, a to že sa vo svojich prejavoch vyhne komentárom podporujúcim neznášanlivosť (Európsky súd pre ľudské práva, rozsudok zo 06.07.2006 Erbakan proti Turecku, sč.č. 59405/00). Facebookový profil žalovaného je sledovaný nie malou skupinou osôb, ide o platformu, prostredníctvom ktorej je vytvorená možnosť tzv. bleskového šírenia informácií, čo znamená možný bezprostrednejší účinok než aký vyvoláva text v tlačенých médiách, pričom mnohoznačné vyjadrenia tam uvedené sú zjavne spôsobilé vyvolať rôzne interpretácie, čím môže byť väčšia pravdepodobnosť spôsobenia ujmy.

29. Podľa odvolacieho súdu bola v súhrne v týchto predpokladoch pre nariadenie neodkladného opatrenia osvedčená potreba neodkladnej úpravy pomerov vo vzťahu k požiadavke na uloženie povinnosti žalovanému zrealizovať povinnosť, ktorú mu uložil súd prvej inštancie výrokmi III. a IV., a to v rozsahu, v akom odvolací súd výrokmi III. a IV. uznesenia prvoinštančného súdu potvrdil.

Dôvod zmeny a zamietnutia návrhu v prevyšujúcej časti predmetných výrokov spočíva vo vypustení slova „natrvalo“ z textu oboch výrokov uznesenia, čo zodpovedá účelu a zmyslu dočasnej úpravy pomerov.

30. Nariadeným neodkladným opatrením sa poskytuje ochrana iba dočasnou úpravou, v konaní o žalobe vo veci ochrany osobnosti, ktoré ukončené nie je, bude v súlade s princípom procesnej rovnosti strán konania, právami, ktoré z toho vyplývajú, možné posudzovať tvrdenia strán sporu, žalovaným akcentovanú kolíziu základných práv, limitačné klauzuly, to či sú sporné prejavy žalovaného prejavmi osoby reprezentujúcej svojich voličov v zmysle upozorňovania na ich obavy, sledujúcimi verejný záujem, t.j. takými, ktorými sa môže prispieť k verejnej debate, alebo ide o prejavy s difamačným účelom bez korektného úsudku a dobrej viery, vykazujúce znaky kritiky prekračujúce limity prípustnosti, keďže ani sloboda prejavu nemôže byť bezbrehá, sledujúca ochranu útočných, nenávisťných prejavov živiacich intoleranciu.

31. Pokiaľ žalovaný v odvolaní namietal zmätočnosť a nevykonateľnosť predmetných výrokov, čo má spočívať v tom, že v názvoch jeho profilov na sociálnej sieti N. je znak „hviezdička“ namiesto „plného krúžka“, a v tom že aplikácia sociálnej siete v užívateľskom rozhraní nemá funkciu s názvom „natrvalo vymazať“ príspevok, dostupné sú len funkcie „presunúť do koša“ a „presunúť do archívu“, má odvolací súd za to, že predmetná argumentácia má znaky sofizmu, t.j. argumentácie len zdanlivo správnej. Ak žalobca v návrhu označil profil žalovaného tak, že je tam vyznačená „hviezdička“ a správne má byť „plný krúžok“ je potrebné uviesť, že ide o nepresnosť, nakoľko z podstatných identifikačných informácií a textu, ktorý je k profilu priradený je zrejme o akú osobu ide, napokon žalovaný v odvolaní ani nespochybnil, že ide o jeho profil napriek tejto nepresnosti.

K argumentu o neexistencii funkcie vymazanie, respektíve trvalom vymazaní textu zverejnenom na profile žalovaného je potrebné uviesť, že nie je podstatné to, že aplikácia v sociálnej sieti nie je exaktne označená, je totiž zrejme, čo je adresátovi povinnosti uložené a zmysel tejto povinnosti smerujúci do času, než sa o žalobe rozhodne s konečnou platnosťou odstrániť text tak, aby nebol verejne prístupný.

32. Pokiaľ mal odvolací súd za to, že bolo dôvodné v rozsahu, ako uviedol vo výroku potvrdiť rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výrokoch III. a IV. majú za to, že vykonanie uloženej povinnosti zodpovedá naliehavej potrebe žalobcu prerušiť aktivity žalovaného a nie je neprimerané legitímnemu účelu, ktorý sledovalo, tento záver sa netýka výrokov I., II. a na tieto výrokmi nadväzujúcich výrokov V., VI.

Výrokmi I. a II. sú určovacími výrokmi, výrok V. a VI. výrokmi na plnenie, ktorými žalobca uplatňuje návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia ochranu svojej osobnosti.

Predpokladom úspešného uplatnenia práva na ochranu osobnosti je zistenie, že osobnostné práva žalujúceho subjektu sú porušené alebo ohrozené, to, že je to žalovaný subjekt, ktorý je pôvodcom konania, ktoré žalujúci má za zásah do jeho práv. Zásah do osobnostných práv musí byť objektívne spôsobilý privodiť ujmu.

Fyzická alebo právnická osoba zodpovedá za nemajetkovú ujmu spôsobenú na osobnosti fyzickej osoby len vtedy, keď neoprávnený zásah spočívajúci v porušení alebo ohrození osobnosti fyzickej osoby aj skutočne vyvolala. Povinnosť tvrdenia, bremeno tvrdenia, dôkazná povinnosť a dôkazné bremeno, pokiaľ ide o príčinnú súvislosť zaťažujú dotknutú fyzickú osobu (Najvyšší súd Českej republiky rozsudok z 23.06.2011, sp.zn. 30Cdo/3219/2009).

33. Podľa článku 19 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

Podľa článku 26 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené. Citované články Ústavy Slovenskej republiky sú obsahovo identické s článkom 10 ods. 1 a článkom 17 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, ktorá je, vychádzajúc z článku 152 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, z formálneho aj materiálneho hľadiska integrálnou súčasťou ústavného systému Slovenskej republiky.

Z nálezu Ústavného súdu Českej republiky II.ÚS 357/96, IV.ÚS 154/96 vyplýva, že základné právo podľa článku 17 Listiny je zásadne rovnocenné základnému právu podľa článku 10 Listiny, pričom je predovšetkým vecou všeobecných súdov, aby s prihliadnutím k okolnostiam každého prípadu zvážili, či nebola jednému z týchto práv daná bezdôvodne prednosť pred druhým právom. Z nálezu tohto súdu III.ÚS 359/96 tiež vyplýva, že sloboda prejavu a vyjadrenie vlastných názorov nemá charakter filozofickej kategórie, ale ako pojem ústavnoprávny pri svojej aplikácii má konkrétny skutkový základ, podlieha obvyklým zásadám právnej interpretácie.

S odkazom na názor súdnej autority vykladajúcej právnu normu platnú aj v Slovenskej republike, s ktorým sa odvolací súd stotožňuje, v kontexte s nárokom, ochrany ktorého sa žalobca zmeneným (doplneným) návrhom domáhal, a ktorým súd prvej inštancie ochranu výrokmi I., II., V., VI. aj mienil poskytnúť, nie je možné dospieť podľa odvolacieho súdu k záveru, že rámec konania o nariadenie neodkladného opatrenia poskytuje priestor na to, aby súd prvej inštancie len z tvrdení žalobcu, bez riadneho procesného postupu, vysporiadania sa s tvrdeniami oboch strán sporu, ich argumentmi, nimi zvolenými prostriedkami procesného útoku a obrany deklaroval určovacími výrokmi neoprávnenosť zásahu do práv žalobcu žalovaným a aby boli uložené žalovanému povinnosti, ktoré majú byť dôsledkom toho, že právo žalobcu na ochranu osobnosti malo byť žalovaným porušené - ospravedlnenie a zaplatenie náhrady nemajetkovej ujmy vo výške žalobcom uplatnenej.

Povaha veci podľa odvolacieho súdu tento postup, postup podľa § 330 ods. 2 CSP nepripúšťa. Vo vzťahu k týmto výrokom nie je taktiež daná potreba bezodkladného upravenia pomerov vyžadovaná § 325 ods. 1 CSP, existencia ktorej je predpokladom postupu podľa § 330 ods.2 CSP.

Výroky I., II., V. a VI. nie sú racionálnym výsledkom interpretácie procesných noriem v konkrétnych skutkových okolnostiach, podľa odvolacieho súdu bol súdom prvej inštancie prekročený priestor, zákonný podklad na rozhodnutie postupom podľa § 330 ods.2 CSP.

34. Z dôvodov, ktoré uviedol, odvolací súd napadnuté uznesenie v rozsahu výrokov III. a IV. ako uviedol, podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, uznesenie vo výrokoch I., II., V. a VI. podľa § 388 CSP zmenil a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Výrok VII., obsahom ktorého je poučenie žalovaného o možnosti podať žalobu proti žalobcovi podľa § 389 ods. 1 písm. d/ CSP zrušil, nakoľko súdom prvej inštancie uvedené predpoklady pre poučenie strany sa týkajú len neodkladných opatrení nariadených pred začatím konania, v prejednávanej veci bol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podaný počas konania keďže bol podaný v rámci podanej žaloby, doručením ktorej sa začalo konanie o ochranu osobnosti žalobcu, ktoré doposiaľ ukončené nie je keďže zo spisu nevyplýva žiadny dispozičný úkon žalobcu, ktorým by bola žaloba vzatá späť.

Odvolací súd zrušil tiež výrok o nároku na náhradu trov konania, z ust. § 262 ods. 1 CSP a contrario vyplýva, že v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia sa o nároku na náhradu trov nerozhoduje ak konanie vo veci samej ukončené nie je. V prejednávanej veci konanie v žalobe na ochranu osobnosti ukončené nie je, nie je preto dôvod rozhodovať o nároku na náhradu trov konania o nariadenie neodkladného opatrenia. Preto odvolací súd výrok VIII. uznesenia prvoinštančného súdu podľa § 389 ods. 1 písm. d/ CSP zrušil.

35. Odvolací súd pri rozhodovaní o odvolaní žalovaného vzal zreteľ na to, že pri odôvodňovaní odvolacieho rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale len na tie ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

36. O nároku na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP).

37. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.